ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2

The Digital Leadership of Administrators Affecting the Effectiveness of Academic Administration in Opportunity Expansion Schools under the Office of Nakhon Phanom Primary Educational Service Area 2

นิศากร วงศ์เหง้า[1] รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร[2] รองศาสตราจารย์ ดร.ทัศนา ประสานตรี[3]
Nisakorn Wongngao[1] Assoc. Prof. Dr.Chaiya Pawabutra[2] Assoc. Prof. Dr. Thassana Prasarntree[3]

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษา เปรียบเทียบหาความสัมพันธ์ หาอำนาจพยากรณ์ และหาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน ปีการศึกษา 2568 จำนวน 246 คน ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 41 คน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ จำนวน 41 คน และครูผู้สอน จำนวน 164 คน กำหนดกลุ่มตัวอย่างตามตารางของเครจซี่และมอร์แกนและใช้การสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ โดยแบบสอบถามภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.566 – 0.895 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.974 และแบบสอบประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.607 – 0.914 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.970 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบสถิติเอฟ การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน และวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแต่ละขั้นตอน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก

2. ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

3. ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล จำแนกตามสถานภาพ พบว่า โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน พบว่า โดยรวมและทุกด้านไม่มีความแตกต่างกัน จำแนกตามเขตที่ตั้งอำเภอโดยรวมไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำ ยุคดิจิทัล ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ

[1]*หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร*
[1]*Master of Education Program in Educational Administration Sakon Nakhon Rajabhat University*
[2]*อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต และหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร*
[2]*Lecturer Master of Education Program in Educational Administration and Doctor of Education Program in Educational Administration Sakon Nakhon Rajabhat University*
[3]*อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม*
[3]*Lecturer at the Faculty of Education Nakhon Phanom University*
*ผู้ติดต่อ, อีเมล: นิศากร วงศ์เหง้า, nisakron198005@gmail.com
รับเมื่อ 2 กุมภาพันธ์ 2569 แก้ไข 19 มีนาคม 2569 ตอบรับ 21 มีนาคม 2569

4. ผลการเปรียบเทียบประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ จำแนกตามสถานภาพ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จำแนกตามประสบการณ์ และจำแนกตามเขตที่ตั้งโรงเรียน พบว่า ไม่แตกต่างกัน

5. ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลกับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 โดยรวม พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์กันปานกลาง (r_{XtYt} = 0.38**3)

6. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้แก่ 1) ด้านวิสัยทัศน์ 2) ด้านสมรรถนะทางเทคโนโลยียุคดิจิทัล และ3) ด้านความร่วมมือและการทำงานเป็นทีมยุคดิจิทัล ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โ ดยมีอำนาจพยากรณ์ ร้อยละ 23.20 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ เท่ากับ ± 0.25394

7. แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา มีจำนวน 3 ด้าน คือ 1) ด้านวิสัยทัศน์ ดำเนินการได้โดยผู้บริหารกำหนดบทบาทและทิศทางขององค์การได้อย่างชัดเจน 2) ด้านสมรรถนะทางเทคโนโลยียุคดิจิทัลดำเนินการได้โดยผู้บริหารที่มีสมรรถนะทางเทคโนโลยีสูงจะสามารถนำองค์กรให้ปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัลได้และ 3) ด้านความร่วมมือและการทำงานเป็นทีมยุคดิจิทัลดำเนินการได้โดยผู้บริหารควรสร้างความสัมพันธภาพในกลุ่มเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีคุณภาพ

ABSTRACT

This research aims to study, compare, find relationships, determine predictive power, and find guidelines for developing digital – era leadership skills among school administrators that affect the effectiveness of academic administration in schools providing expanded educational opportunities under the Nakhon Phanom Primary Educational Service Area Office 2. The sample group used in this research consisted of 246 school administrators, teachers responsible for academic affairs, and teachers in the 2025 academic year. This included: 41 school administrators, 41 teachers responsible for academic affairs, and 164 teachers. The sample group was determined using the Krejcie – Morgan table and multi – stage sampling. The data collection instruments were questionnaires and interviews. The questionnaire on digital – era leadership skills had a discrimination index ranging from 0.566 to 0.895 and a reliability coefficient of 0.974, while the questionnaire on the effectiveness of academic administration had a discrimination index ranging from 0.607 to 0.914 and a reliability coefficient of 0.970. The statistical methods used for data analysis included frequency, percentage, mean, standard deviation, F – test, and Pearson's simple correlation coefficient. And a stepwise multiple regression analysis was performed.

The research findings revealed that:

1. The leadership style of digital – era administrators in schools under the Nakhon Phanom Primary Educational 2. The effectiveness of academic administration in schools providing expanded educational opportunities under the Nakhon Phanom Primary Educational Service Area Office 2 was generally at the highest level.

3. A comparison of the leadership style of digital – era administrators categorized by status showed a statistically significant difference at the 0.05 level. Categorized by work experience, there was no significant difference overall or in any aspect. Categorized by district location, there was no significant difference overall.

4. A comparison of the effectiveness of academic administration categorized by status showed a statistically significant difference at the 0.05 level. Categorized by experience and by school location, there was no significant difference.

5. The leadership style of digital – era administrators and the effectiveness of academic administration in schools providing expanded educational opportunities were analyzed. Affiliated with the Nakhon Phanom Primary Educational Service Area Office, Zone Overall, a statistically significant positive correlation was found at the 0.01 level, with a moderate correlation (rXtYt = 0.383).

6. The digital leadership of administrators that can significantly predict the effectiveness of academic administration at the 0.01 level are: 1) Vision, 2) Digital technology competence, and 3) Digital collaboration and teamwork. These are statistically significant at the 0.05 level, with a predictive power of 23.20% and a standard error of ± 0.25394.

7. The guidelines for developing digital leadership of administrators that affect the effectiveness of academic administration in schools providing expanded educational opportunities consist of 3 aspects: 1) Vision, which can be achieved by administrators clearly defining the role and direction of the organization; 2) Digital technology competence, which can be achieved by administrators with high technological competence who can lead the organization to adapt to digital changes; and 3) Digital collaboration and teamwork. This can be achieved by management building relationships within the group to achieve objectives effectively. Service Area Office 2 was generally at a high level.

Keywords: Leadership, Digital Age, Academic Administration Effectiveness.

ภูมิหลัง

การศึกษาเป็นหัวใจสำคัญในการสร้างสรรค์บุคลากรที่มีคุณภาพ พัฒนาสังคม และสร้างชาติให้เข้มแข็งเป็นกลไกหลักในการพัฒนาศักยภาพของมนุษย์ให้สามารถดำเนินชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข โดยเฉพาะอย่างยิ่งในศตวรรษที่ 21 ซึ่งเป็นยุคแห่งการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว การศึกษาจึงมีบทบาทสำคัญในการสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันและยกระดับสถานะของประเทศในเวทีโลกภายใต้บริบททางเศรษฐกิจและสังคมที่มีพลวัต ด้วยเหตุนี้ ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกจึงให้ความสำคัญและทุ่มเทกับการพัฒนาการศึกษา เพื่อสร้างสรรค์ทรัพยากรมนุษย์ที่สามารถปรับตัวและก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของระบบเศรษฐกิจและสังคมทั้งในระดับประเทศ ภูมิภาค และระดับโลก (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560, หน้า 1) การเปลี่ยนแปลงทางวิทยาการของโลกที่รวดเร็วนี้ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตและวัฒนธรรมความเป็นอยู่ของทุกชาติทุกภาษา รวมถึงประเทศไทย จึงจำเป็นต้องปรับตัวให้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ ซึ่งเรียกได้ว่าเป็น ยุคดิจิทัล โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปรับตัวเข้าสู่โลกแห่งความรู้ที่ใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้ การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อให้สามารถเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ได้ เทคโนโลยีได้เข้ามามีบทบาทสำคัญในชีวิตประจำวันมากขึ้นในทุก ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นการเดินทาง การสื่อสาร หรือการศึกษา ซึ่งล้วนช่วยให้ชีวิตมีความสะดวกสบายมากยิ่งขึ้น (จิณณวัตร ปะโคทัง, 2561, หน้า 3)

ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล เป็นสิ่งจำเป็นที่ผู้นำจะต้องก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี เนื่องจากผู้นำเป็นกุญแจสำคัญในการขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงทั้งในทางปฏิบัติและวัฒนธรรมของโรงเรียน ผู้นำยุคดิจิทัลเป็นผู้ที่นำเสนอแนวคิดและวิธีปฏิบัติใหม่ ๆ โดยมุ่งเน้นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารจัดการเพื่อยกระดับคุณภาพของผู้เรียนและบุคลากรให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง และบรรลุเป้าหมายขององค์กร (Sheninger, 2014, pp. 490 – 493)

การบริหารงานวิชาการ เป็นภารกิจสำคัญของผู้บริหารสถานศึกษา เนื่องจากเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทุกชนิดในสถานศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน ซึ่งเป็นเป้าหมายหลักและเป็นเครื่องชี้วัดความสำเร็จของสถานศึกษาผู้บริหารสถานศึกษาจึงต้องมีความรู้ความสามารถด้านการบริหารโดยเฉพาะการบริหารงานวิชาการ ซึ่งเป็นกระบวนการในการพัฒนาการเรียนการสอนให้ดีขึ้น เริ่มตั้งแต่การกำหนดนโยบาย การวางแผนการพัฒนา การปรับปรุง ไปจนถึงการประเมินผลการสอน เพื่อให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและสถานศึกษา ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน (สงบ อินทรมณี, 2562, หน้า 353 – 360) ในยุคดิจิทัลที่เทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทสำคัญ การบริหารงานวิชาการจำเป็นต้องมีการปรับตัวอย่างต่อเนื่อง ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงนี้ โดยเน้นการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อพัฒนาการบริหารจัดการในด้านต่าง ๆ เช่น การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล และการพัฒนา ขอบข่ายของงานวิชาการในสถานศึกษาครอบคลุมกิจกรรมต่าง ๆ อาทิ การควบคุมดูแลหลักสูตรและอุปกรณ์การสอน การจัดแบบเรียนและคู่มือ การจัดชั้นเรียนและการจัดครูเข้าสอน การปรับปรุงการเรียนการสอน การฝึกอบรมครู การนิเทศการศึกษา การเผยแพร่งานวิชาการ การวัดผลประเมินผล และการประเมินมาตรฐานสถานศึกษา เพื่อปรับปรุงคุณภาพและประสิทธิภาพของสถานศึกษา ขอบข่ายงานวิชาการที่กว้างขวางนี้เป็นบทบาทหน้าที่สำคัญของผู้บริหารสถานศึกษาในการบริหารจัดการ การบริหารจัดการสถานศึกษายุคดิจิทัล ผู้บริหารจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคโนโลยีการสื่อสารและเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ เพื่อให้สามารถเลือกใช้เทคโนโลยีกับการบริหารสถานศึกษาได้อย่างเหมาะสม คุ้มค่า และเพียงพอต่อการใช้งาน (จิณณวัตร ปะโคทัง, 2561, หน้า 238)

ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการเป็นผลสำเร็จของการจัดการศึกษาของ โรงเรียนที่เกิดจากความสามารถของผู้บริหารสถานศึกษา ครูและบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนในการทำงานร่วมกัน เพื่อให้งานด้านการจัดการศึกษาประสบผลสำเร็จบรรลุ เป้าหมาย และบรรลุวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษาตามมาตรฐานการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาจะเกี่ยวข้องกับกรอบงานบริหารงาน วิชาการของกฎกระทรวงศึกษาธิการ ประกอบด้วย 17 งาน ดังนี้ 1) การพัฒนาหรือการ ดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น 2) การวางแผนงาน วิชาการ 3) การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา 4) การพัฒนาหลักสูตรของ สถานศึกษา 5) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ 6) การวัดผลประเมินผลและดำเนินการ เทียบโอนผลการเรียน 7) การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา 8) การ พัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งการเรียนรู้ 9) การนิเทศการศึกษา 10) การแนะแนวการศึกษา 11) การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา 12) การส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ 13) การประสานความร่วมมือในการ พัฒนา วิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น 14) การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการ แก่บุคคล ครอบครัวองค์กรหน่วยงานสถานประกอบการและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา 15) การจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการ 16) การคัดเลือกหนังสือ แบบเรียน เพื่อใช้ในสถานศึกษา 17) การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2550, หน้า 18 – 121)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 เป็นหน่วยงานที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการมีหน้าที่ดำเนินการให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา ตามมาตรา 38 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และมาตรา 37 แห่งพระราชบัญญัติ

ระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 มีเขตพื้นที่บริการประกอบด้วย 6 อำเภอ คือ อำเภอศรีสงคราม อำเภอท่าอุเทน อำเภอบ้านแพง อำเภอนาหว้า อำเภอโพนสวรรค์ และอำเภอนาทม มีภารกิจเกี่ยวกับการจัดและการส่งเสริมการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยมีวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ กลยุทธ์ ตอบสนองต่อนโยบายของรัฐบาลกระทรวงศึกษาธิการและสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานตามดัชนีตัวชี้วัดที่กำหนด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ได้มีการกำหนดยุทธศาสตร์ที่ 2 การยกระดับคุณภาพการศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 เพื่อพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษามีเป้าหมาย ตัวชี้วัด และแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) เพื่อตอบสนองการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2, 2567, หน้า 43)

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 เพื่อนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาที่มุ่งผลต่อ ความสำเร็จในการจัดการศึกษาของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาด้านการจัดการศึกษาให้ดียิ่งขึ้นเพื่อพัฒนาระดับภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลให้มีประสิทธิภาพในการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 เกิดประสิทธิผลสูงสุดต่อไป

คำถามของการวิจัย

1. ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของ ผู้บริหาร ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ ครูผู้สอน อยู่ในระดับใด

2. ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 เป็นอย่างไร

3. ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 สัมพันธ์กันหรือไม่ อย่างไร

4. ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 หรือไม่ อย่างไร

5. แนวทางพัฒนาภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาคืออะไรภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลมีลักษณะอย่างไรในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของ ผู้บริหาร ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ ครูผู้สอน

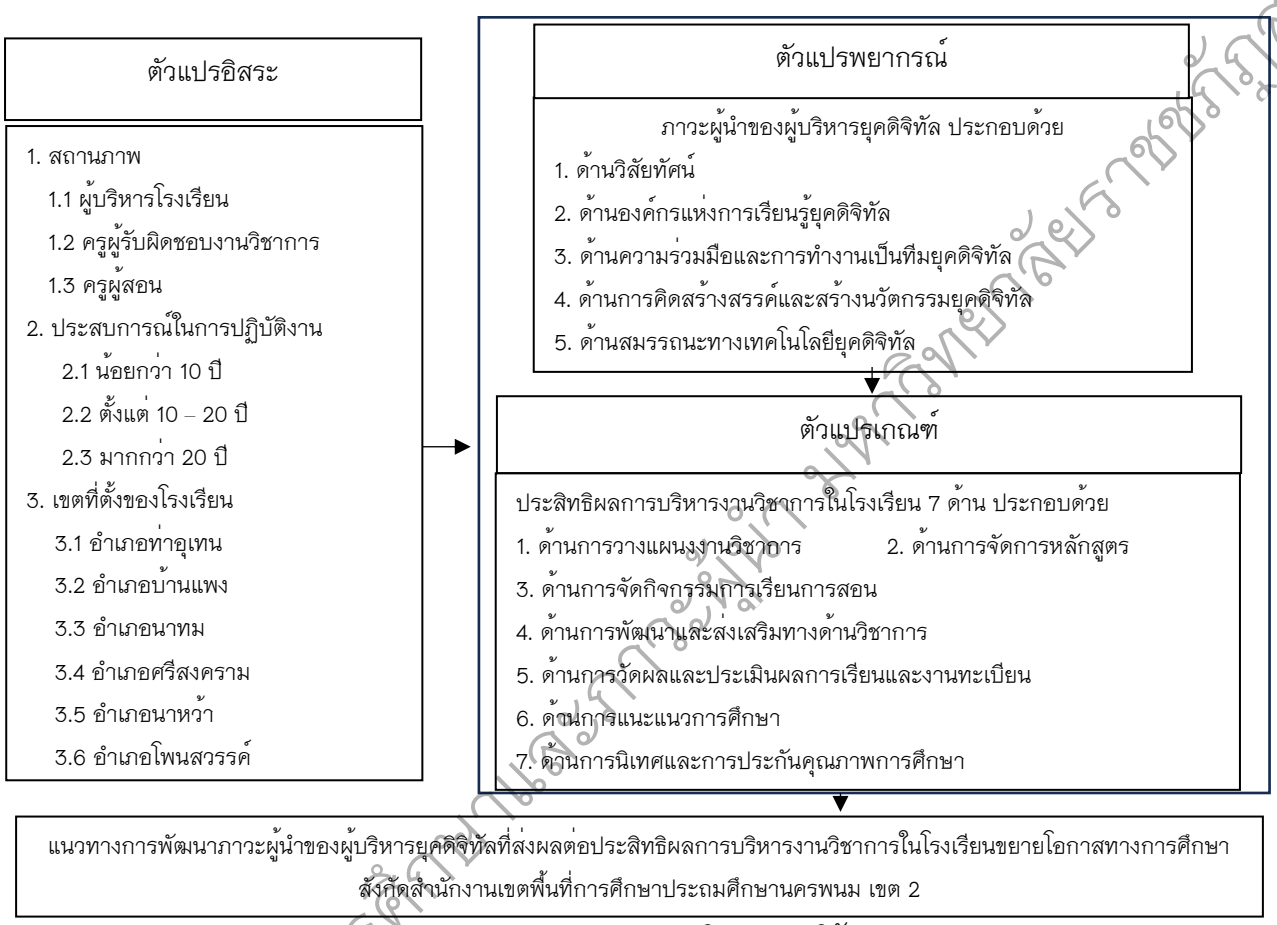
2. เพื่อศึกษาประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของ ผู้บริหาร ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ ครูผู้สอน

3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลกับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2

4. เพื่อหาอำนาจพยากรณ์ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2

5. เพื่อหาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม เขต 2

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม เขต 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 672 คน จากทั้งหมด 41 โรงเรียนจำแนกเป็นผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 41 คน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ จำนวน 41 คน และครูผู้สอน จำนวน 590 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการและครูผู้สอนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ปีการศึกษา 2568 จำแนกเป็นผู้บริหารโรงเรียน 41 คน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ 41 คน และครูผู้สอน 164 คน จำนวนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาทั้งหมด 41 โรงเรียน โดยผู้วิจัยใช้การเลือกแบบเจาะจงโดยเลือกโรงเรียนทุกโรงเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม เลือกผู้บริหาร

โรงเรียน จำนวน 1 คน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ จำนวน 1 คน และครูผู้สอน จำนวน 164 คน ผู้วิจัยใช้การสุ่มอย่างง่าย โดยการจับสลากแบบไม่ใส่คืน โรงเรียนละ 4 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน ประกอบด้วย 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 และตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเสนอคำร้องต่อสำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ให้ออกหนังสือขอความร่วมมือไปยังโรงเรียน ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม จากนั้นส่งแบบสอบถามไปยังผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย โดยจัดส่งแบบสอบถามด้วยตนเองและแบบออนไลน์

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. สถิติที่ใช้หาคุณภาพเครื่องมือวิจัย ได้แก่ การหาอำนาจจำแนก ค่าสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน และการวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟ่าของ Cronbach's

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐาน ดังนี้ การทดสอบสมมุติฐานข้อที่ 1และข้อที่ 2 ทั้งในภาพรวมและรายด้าน ใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบสมมุติฐานข้อ 3 และการทดสอบสมมุติฐานข้อ 4 ใช้สถิติทดสอบเอฟ (F – test) ชนิด (One – Way ANOVA) ในการเปรียบเทียบภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม เขต 2 จำแนกตามสถานภาพ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และเขตที่ตั้งโรงเรียนและประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม เขต 2 จำแนกตามสถานภาพ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และเขตที่ตั้งโรงเรียน การทดสอบสมมุติฐานข้อที่ 5 ใช้การหาค่าสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลกับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน มีความสัมพันธ์กันทางบวก และการทดสอบสมมุติฐานข้อที่ 6 ใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแต่ละขั้นตอน ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลอย่างน้อย 1 ด้าน มีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการและครูผู้สอน

วารสารการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

สรุปผลการวิจัย

1. ระดับภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดของ ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการและครูผู้สอน อยู่ในระดับมาก

2. ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวชาการ และครูผู้สอน พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

3. ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพ พบว่าโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

4. ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงานโดยรวม พบว่า ไม่แตกต่างกัน

5. ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามเขตที่ตั้งโรงเรียน โดยรวมพบว่าไม่แตกต่างกัน

6. ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลและประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน มีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

7. อำนาจพยากรณ์ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อกับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 จำนวน 5 ด้าน พบว่ามีจำนวน 3 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 โดยรวม ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้แก่ ด้านวิสัยทัศน์ (X_1) และด้านสมรรถนะทางเทคโนโลยียุคดิจิทัล (X_5) และมีจำนวน 1 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 โดยรวม ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ ด้านความร่วมมือและการทำงานเป็นทีมยุคดิจิทัล (X_3)

อภิปรายผลการวิจัย

การอภิปรายเกี่ยวกับภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลและประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 แบ่งออกเป็น

1. ระดับภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดของ ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยเมื่อพิจารณารายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทั้ง 5 ด้าน เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยคือ 1) ด้านวิสัยทัศน์ 2) ด้านสมรรถนะทางเทคโนโลยี 3) ด้านความร่วมมือและการทำงานเป็นทีม 4) ด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้ และ 5) ด้านการคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรมความสำเร็จดังกล่าวเกิดจากการที่ผู้บริหาร

กำหนดวิสัยทัศน์ที่ชัดเจน เข้าใจบริบทขององค์กร และสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ โดยเน้นการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการวางแผน การถ่ายโอนความรู้ และการปรับปรุงงานอย่างต่อเนื่องด้วยความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทินกร บัวชู (2562, หน้า 45) ที่ระบุว่าองค์ประกอบสำคัญของภาวะผู้นำดิจิทัล ได้แก่ การมีวิสัยทัศน์ ความคล่องแคล่วในการใช้ดิจิทัล การบริหารจัดการข้อมูล และการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ ซึ่งล้วนเป็นปัจจัยหลักในการขับเคลื่อนการบริหารงานทั้ง 4 ด้านของสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพในยุคปัจจุบัน

2. ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน พบว่า โดย ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย โดยมี 6 ด้าน ได้แก่ ด้านการนิเทศและประกันคุณภาพ, การแนะแนว, การจัดการหลักสูตร, การวัดและประเมินผล, การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการพัฒนาส่งเสริมทางวิชาการ ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อณัญญ์กัญญ์ อังคุระนาวิน และไตรรัตน์ สิทธิทูล (2564, หน้า 268 – 280) และงานวิจัยของรัชฎา และวรกาญจน์ (2563, หน้า 42 – 51) ที่ระบุว่าประสิทธิผลของสถานศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกกับคุณภาพการบริหารงานวิชาการ บรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และความพร้อมของทรัพยากรเทคโนโลยี

3. ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพ พบว่าโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 โดยเฉพาะด้านวิสัยทัศน์ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการมีระดับความคิดเห็นต่อด้านวิสัยทัศน์สูงกว่าครูผู้สอน ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าผู้บริหารในฐานะผู้กำหนดกลยุทธ์และนโยบายโดยตรง มีความเชื่อมั่นในการสื่อสารและการกำหนดทิศทางองค์กร ขณะที่ครูผู้สอนซึ่งอยู่ในระดับปฏิบัติการอาจรับรู้วิสัยทัศน์ผ่านงานประจำวันเท่านั้น ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการถือเป็นกลุ่มที่มีการรับรู้วิสัยทัศน์ครอบคลุมที่สุด เนื่องจากทำหน้าที่เป็นตัวกลางเชื่อมโยงระหว่างนโยบายและการปฏิบัติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เลอศักดิ์ ตามา (2564, หน้า 227) ที่ศึกษาภาวะผู้นำยุคดิจิทัลในสังกัด สพม. เขต 22 และพบว่าบุคลากรที่มีสถานภาพต่างกันมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเช่นเดียวกัน

4. ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน จึงไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยรวม พบว่า ไม่แตกต่างกันทั้งนี้อาจเป็นเพราะจำนวนปีในการทำงานไม่ได้เป็นปัจจัยหลักที่กำหนดระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารความสำเร็จในการพัฒนาบุคลากรขององค์กรที่สามารถผลักดันให้ผู้บริหารทุกคนปรับตัวและแสดงบทบาทผู้นำในยุคดิจิทัลได้ตามมาตรฐานเดียวกันสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทศพล สุวรรณราช และชลาภรณ์ สุวรรณสัมฤทธิ์ (2564, หน้า 105) ที่พบว่าประสบการณ์ทำงานที่ต่างกันไม่มีผลต่อความคิดเห็นด้านภาวะผู้นำดิจิทัล

5. ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามเขตที่ตั้งโรงเรียน โดยรวม พบว่า ไม่แตกต่างกันจึงไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัญสิชา แสนภูมี (2565, หน้า 89) ที่ยืนยันว่าภาวะผู้นำในยุค 4.0 เป็นปัจจัยหลักที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในสภาวะที่มีการเปลี่ยนแปลงรวดเร็ว

6. ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลและประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน

ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน มีความสัมพันธ์กันทางบวกสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ พบว่ามีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ฤทธิกร โยธสิงห์ (2563, หน้า 75) ที่พบว่าภาวะผู้นำดิจิทัลส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการในวิถีใหม่

7. อำนาจพยากรณ์ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อกับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 จำนวน 5 ด้าน พบว่า มีจำนวน 3 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 โดยรวม ได้แก่ ด้านวิสัยทัศน์ (X_1) และด้านสมรรถนะทางเทคโนโลยียุคดิจิทัล (X_5) และด้านความร่วมมือและการทำงานเป็นทีมยุคดิจิทัล (X_3)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก แต่เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคดิจิทัล และ ด้านการคิดสร้างสรรค์และสร้างนวัตกรรมยุคดิจิทัล เป็น 2 ด้านที่มีลำดับค่าเฉลี่ยอยู่ลำดับสุดท้าย ดังนั้นสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ควรดำเนินการผ่านโครงการพัฒนาที่เน้นการปฏิบัติจริงและต่อเนื่อง

1.2 ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และครูผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด แต่ผลการวิจัย พบว่า ด้านการวางแผนงานวิชาการ ที่มีลำดับค่าเฉลี่ยอยู่ลำดับสุดท้าย ดังนั้นโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ควรให้ความสำคัญและปรับปรุงกระบวนการวางแผนงานวิชาการ โดยเน้นการมีส่วนร่วมและความชัดเจนในการปฏิบัติ

1.3 ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลและประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ควรต้องผลักดันการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ผ่านระบบออนไลน์ PLC ที่ใช้ข้อมูลจริงวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และมุ่งเน้นการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อยกระดับสมรรถนะการใช้เทคโนโลยีให้เกิดความคุ้มค่าและเป็นมืออาชีพในการบริหารงานวิชาการอย่างแท้จริง

1.4 อำนาจพยากรณ์ของภาวะผู้นำของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ควรกำหนดวิสัยทัศน์ดิจิทัลที่มุ่งเน้นการใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านการอบรมเชิงปฏิบัติการที่เน้นทักษะการสอนและการวัดผลในยุคใหม่และสร้างเครือข่าย เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนทรัพยากรและเทคนิคการสอนร่วมกันระหว่างโรงเรียนอย่างเป็นรูปธรรม

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัย ครั้งต่อไป

2.1 การวิจัยเชิงเปรียบเทียบและขยายผล ขยายขอบเขตการศึกษาไปยังโรงเรียนสังกัดอื่น (เช่น มัธยมศึกษา) หรือเปรียบเทียบระหว่างโรงเรียนขยายโอกาสกับโรงเรียนขนาดต่าง ๆ เพื่อค้นหาความแตกต่างของภาวะผู้นำดิจิทัลในแต่ละบริบท

2.2 การเจาะลึกปัจจัยเชิงคุณภาพและต้นแบบ ศึกษาอุปสรรคและปัจจัยส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีอย่างลึกรวมถึงการสัมภาษณ์ผู้บริหารที่มีผลงานโดดเด่นเพื่อเอากลยุทธ์แนวปฏิบัติที่ดีเยี่ยม (Best Practices) มาเป็นต้นแบบในการพัฒนา

เอกสารอ้างอิง

จิณณวัตร ปะโคทัง. (2561). *ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลสำหรับผู้บริหารสถานศึกษามืออาชีพ* อุบลราชธานี: ศิริธรรมออฟเซ็ท.

ทศพล สุวรรณราช และชลาภรณ์ สุวรรณสัมฤทธิ์. (2564). *ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานนทบุรี. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์, 7*(3), 160 – 177.

ทินกร บัวชู และทิพภาพร บัวชู. (2562). *ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา. วารสารครุศาสตร์สาร, 13*(2), 285 – 294.

ฤทธิกร โยธสิงห์. (2563). *ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการในสถานการณ์ชีวิตวิถีใหม่ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์.* วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

รัชฎา วงศ์ศรีเกตุแก้ว วรกาญจน์ สุขสดเขียว. (2561). *การบริหารงานวิชาการกับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2. วารสารการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร, 8*(2), 42 – 51.

เลอศักดิ์ ตามา. (2564). *ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการ* ดำเนินงานระบบประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22. *วารสารรัชต์ภาคย์, 15*(38), 224 – 240.

สงบ อินทรมณี. (2562). การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น, 16*(1), 353 – 360.

อณัญญ์กัญญ์ อังคุระนาวิน และไตรรัตน์ สิทธิทูล. (2564). การศึกษาความสัมพันธ์ของการบริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลการบริหารงานของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1. *วารสารครุศาสตร์ปริทรรศน์, 8*(2), 268 – 280.

อัญสิชา แสนภูมี. (2565). *ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารในยุค 4.0 ที่สงผลตอประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม.* วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

วารสารการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร